

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2006. január 12.

a C-246/04. sz., (a Verwaltungsgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Turn- und Sportunion Waldburg kontra Finanzlandesdirektion für Oberösterreich ügyben ⁽¹⁾

(Hatodik HÉA-irányelv – A 13. cikk B. részének b) pontja és C. részének a) pontja – Az ingatlanok haszonbérbeadására és bérbeadására vonatkozó adómentesség – Az adóalanyok választási joga – Nonprofit sportegyesületek – Feltételek)

(2006/C 60/11)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-246/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2004. június 10-én érkezett, 2004. május 26-i végzésével az előtte a Turn- und Sportunion Waldburg és a Finanzlandesdirektion für Oberösterreich között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lohmus (előadó) és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- Amennyiben biztosítják adóalanyaik számára a forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikkének C. részében előírt adózás választásának jogát, a tagállamok különbséget tehetnek a tevékenységek jellege vagy az adóalanyok csoportjai szerint azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartják a hatodik irányelv céljait és általános elveit, különösen az adósemlegesség elvét és az előírt mentességek megfelelő, egyértelmű és egységes alkalmazásának követelményét.
- A nemzeti bíróságnak kell eldöntenie azt, hogy vajon az a nemzeti szabály, amely általános jelleggel mentesíti a nonprofit sportegyesületek által végzett tevékenységeket és korlátozza arra vonatkozó jogukat, hogy a haszonbérbeadási és bérbeadási tevékenységük körében az adózást válasszák, meghaladja-e a tagállamok számára biztosított mérlegelési jogkört különös tekintettel az adósemlegesség elvére és az előírt mentességek megfelelő, egyértelmű és egységes alkalmazásának követelményére.

⁽¹⁾ HL C 228., 2004.9.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2006. január 19.

a C-265/04. sz., (a Kammarrätten i Sundsvall előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Margaretha Bouanich kontra Skatteverket ⁽¹⁾ ügyben

(Közvetlen adók – A tőke szabad mozgása – Osztalékadó – Részvények bevonása – Részvényvásárlási költségek levonhatósága – Belföldi és külföldi illetőségű személyekkel szemben alkalmazott eltérő bánásmód – Kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény)

(2006/C 60/12)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Kammarrätten i Sundsvall (Svédország) a Bírósághoz 2004. június 24-én érkezett, 2004. június 17-i határozatával terjesztett elő az előtte Margaretha Bouanich és a Skatteverket között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Malenovský, S. von Bahr, A. Borg Barthet és U. Lohmus (előadó) bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 19-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- Az EK 56. és az EK 58. cikket úgy kell értelmezni, miszerint ellentétes ezekkel az érintetthez hasonló nemzeti szabályozás, amely szerint tőkezárlás esetében osztalék módjára adózik a külföldi illetőségű részvényesnek a részvények bevonása után járó kifizetés anélkül, hogy levonható lenne a bevont részvények megvásárlásának költsége, míg a belföldi illetőségű részvényesnek kifizetett ugyanezen összeg tőkenyerességként adózik, és a megvásárlás költségét le lehet vonni.
- Az EK 56. és az EK 58. cikket úgy kell értelmezni, miszerint ellentétes ezekkel az – a Francia Köztársaság kormánya és a Svéd Királyság kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás és az adókijátszás elkerülése tárgyában 1990. november 27-én létrejött egyezményhez hasonló – kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján fennálló nemzeti szabályozás, amely az osztalékadó felső határát a külföldi illetőségű részvényesek esetében alacsonyabb adókulccsal állapítja meg, mint a belföldi részvényeseknél, és az egyezményt a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet modellegyezményéhez fűzött kommentárra figyelemmel értelmezve megengedett a részvények névértékének levonása a részvénybevonás összegeből, kivéve azt az esetet, amikor az említett nemzeti szabályozás alapján a külföldi illetőségű részvényesekre nem vonatkozik kedvezőtlenebb elbánás, mint a belföldi részvényesekre. A kérdést előterjesztő bíróság feladata megállapítani, hogy ez fennáll-e az alapügy egyedi körülményei között.

⁽¹⁾ HL C 228., 2004.9.11.